

[Sigsgaard.]

har siddet og snakket over bordet, så vi andre ikke har fået besked; men hvis det er tilfældet og jeg af den grund skulle være gået glip af en eller anden pointe, så vil jeg mene, at kritikken skal rettes imod udvalget. Jeg synes, det er en tynd betænkning, det må jeg nok sige, meget tynd, og jeg synes, det er yderst urimeligt, at man ikke i forbindelse med betænkningen har optrykt henvendelser, som man har fået udefra. Jeg synes, at mange af disse henvendelser var yderst væsentlige, og derfor fandt jeg også anledning til at citere nogle passager fra visse af de henvendelser. Jeg synes, at dette udvalg såvel som andre udvalg med fordel kunne gøre noget mere ud af betænkningerne, sådan at folk, der henvender sig til udvalgene, ikke kan få en mere eller mindre berettiget fornemmelse af, at deres henvendelse bliver der ikke taget hensyn til hverken på den ene eller den anden måde, og den får måske et meget stort antal af folketingets medlemmer overhovedet ikke kendskab til. Hvis man ikke optrykker disse henvendelser i betænkningerne, ja, så får folketingets medlemmer jo ikke kendskab til dem. Videre sagde hr. Poul Dam, at jeg nok også havde forstået sagen forkert dér, hvor det drejer sig om kommunernes adgang til at betale elevtilskuddet for eleverne og på den måde, hvad denne bestemmelse angår, sætte sig ud over lovens uheldige virkninger, det mente hr. Poul Dam da sagtens de kunne få lov til, men så kunne de bare ikke få statstilskud. Den ret giver jeg ikke så forfærdelig meget for. Hvis man kender lidt til kommunernes økonomiske situation, ikke mindst efter alle de økonomiske indgreb, der er sket i relation til kommunerne, så vil man vide, at det er en fuldstændig fiktiv ret; det har kommunerne ingen mulighed for, den frihed har de ingenting at have i.

Ministeren havde bemærkelsesværdigt nok kun én kommentar til det, jeg havde sagt, og det var desværre til noget, som jeg ikke havde sagt. Han sagde nemlig, at jeg havde uret, når jeg påstod, at forslaget her ville vælte flere udgifter over på kommunerne. Se, det sagde jeg ikke noget om. Jeg sagde bare, at dette lille forslag var et led i en stor buket af forslag, der havde to formål, for det første at vælte flere og flere udgifter, derunder sociale udgifter, over på

de befolkningsgrupper, der skal nyde godt af de sociale love, og for det andet at vælte statsudgifter over på kommunerne. Men jeg har ikke påstået, at regeringen har været så dygtig, at den med alle sine forslag kan opfylde begge de to formål, som jeg i øvrigt ikke kan tiltræde. I dette tilfælde er det altså kun punkt 1, der er opfyldt, nemlig at man har væltet nogle flere udgifter over på de mennesker, som i mange tilfælde ikke har særlig godt råd til at betale dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1-26, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 27 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

*Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.*

Anden næstformand (*Hanne Budtz*): Jeg foreslår; at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for folketinget.*

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXXIV) findes i tillæg B. sp. 1069 i betænkning og indstilling fra udvalget for forretningsordenen).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sattes til forhandling under ét.

From: Jeg kan på vegne af venstres gruppe anbefale det foreliggende forslag, men der er i gruppen opstået en diskussion om suppleanternes placering i de stående udvalg, og jeg skal derfor anmode den højtærede formand om, at der må blive givet anledning til en udvalgsbehandling mellem første og anden behandling.